

SIB

restar v. intr. i tr.)

Ni a part

intr. No moure's del lloc on hom es
(oposat a anar-se'n). To me'n vaig;
tu restà i esperà'l. Qui restarà amb
mi si tats us n'aneu? | Això ^{sol} ens
va restar a la memòria || Subsistir
després de la separació d'una o més
parts. No em resten sins' vind per-
tes. Nesta sucava un sic de vi a
l'ampolla. Si de vind en traiem
tres, en roba resten cinc. Els poes
aniss que li resten. Els anys que em
resten de vida. | Nesta saber qui
ha estat. || Subsistir en el malicx